RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 74.005 van 2 juni 1998
in de zaak A. 77.913/XII-1140.

In zake : Philippe VANDENHOLE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. VANHAESENDONCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Guldenvlieslaan 77, bus 6

tegen :

de stad RONSE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Philippe VANDEN HOLE op 17 maart 1998 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 9 februari 1998 van de gemeenteraad van Ronse waarbij hem de tuchtmaatregel van de berisping wordt opgelegd en waarbij de preventieve schorsing met ingang van die dag wordt opgeheven;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur B. THYS;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 28 april 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 19 mei 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. VANHAESENDONCK, die verschijnt voor verzoeker en van Advocaat P. LEFRANC, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur B. THYS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is sergeant-vrijwilliger bij de gemeentelijke brandweerdienst van de stad Ronse. Zijn dienstverbintenis is laatst hernieuwd op 1 december 1993 en eindigt derhalve op 30 november 1998.

1.2. Op 16 oktober 1997, na verhoor op 3 november 1997 door hem bevestigd en op 17 november 1997 door de gemeenteraad bekrachtigd, besluit de burgemeester van de stad Ronse verzoeker in het kader van een tuchtonderzoek preventief voor de duur van vier maanden te schorsen.

1.3. Op 26 januari 1998 wordt verzoeker opgeroepen om op 9 februari 1998 voor de gemeenteraad te verschijnen teneinde gehoord te worden over "de tuchtrechtelijke feiten" die hem als sergeant-vrijwilliger ten laste worden gelegd en die "blijken uit het hierbij gevoegde verslag van de burgemeester aan de gemeenteraad

waarin tevens het voorstel van tuchtsanctie -schorsing voor één maand- werd opgenomen". Bij het verslag is de inventaris gevoegd van het ter inzage van verzoeker gelegde tuchtdossier.

Het bedoelde verslag bevat vooreerst een hoofdstuk "verslag over het functioneren van de officier-dienstchef in het vrijwillig brandweerkorps naar aanleiding van het provinciaal doorlichtingsrapport". Daarin beschrijft de burgemeester een aantal hem, door de lezing van het doorlichtingsverslag ter kennis gekomen, tekortkomingen die de bevelhebber van de stedelijke brandweer (de vader van verzoeker) heeft begaan en hij voegt eraan toe dat verzoeker ("de sergeant") er "in de hierna weergegeven gevallen deelachtig (aan) is geweest" hetgeen blijk geeft van "een bepaalde laakbare verstandhouding die niet in het belang van de brandweerdienst is". De "weergegeven gevallen" hebben betrekking op een aantal gevallen van favoritisme van de korpsoverste voor verzoeker, die de voorkeursbehandeling "niet louter passief" heeft ondergaan, maar "daar in bepaalde gevallen een actieve bijdrage (heeft) toe geleverd". Ook op "inbreuken op tucht", met name "het tolereren van tuchtinbreuken of insubordinatie door ondergeschikten", verder gespecifieerd als "brutaliteiten" en "racistische uitspraken in het tijdschrift van de vriendenkring".

In een volgend hoofdstuk beschrijft de burgemeester dat uit het tuchtonderzoek dat na de kennisneming van het doorlichtingsverslag is uitgevoerd een aantal "tuchtrechtelijke feiten en kennelijk wangedrag van de sergeant" (verzoeker) is gebleken. Verwezen wordt hier naar "het opzettelijk hinderen van een prioritair voertuig" op 20 januari 1998, het "in ontvangst nemen" in de loop van de maand november 1997 maar het niet afgeven aan de dienst van een softwareprogramma voor de brandweercomputer en het niet deelnemen aan of

het te laat komen op oefeningen in juni en september 1997.

De burgemeester formuleert tenslotte het voorstel om verzoeker bij tuchtmaatregel voor één maand te schorsen op grond van het volgende motief: "gelet op het hoogste belang dat een stricte hiërarchie wordt nageleefd in het brandweerkorps en gelet op de ernst van de feiten die de veiligheid van de inwoners van de stad Ronse in het gedrang brengen".

1.4.1. Op 9 februari 1998 wordt verzoeker door de gemeenteraad gehoord, die dan besluit aan verzoeker de tuchtstraf "berisping" op te leggen en met ingang van dezelfde dag een einde te stellen aan de preventieve schorsing die hem was opgelegd.

1.4.2. Bij arrest nr. 72.979 van 3 april 1998 heeft de Raad van State de sub 1.2. vermelde beslissingen van de burgemeester en van de gemeenteraad vernietigd. De bovenvermelde beslissing om met ingang van 9 februari 1998 de preventieve schorsing van verzoeker op te heffen heeft derhalve geen voorwerp meer.

2. Overwegende dat verzoekers raadsman ter terechtzitting een aanvullende nota neerlegt;

Overwegende dat de raadsman van de verwerende partij opmerkt dat hij door de laattijdige kennisneming van dat stuk niet de mogelijkheid gehad heeft de erin ontwikkelde argumenten op hun feitelijke juistheid te controleren; dat hij van oordeel is dat het respect voor zijn rechten van verdediging vereist dat dit niet in het procedurereglement voorziene stuk uit de debatten geweerd zou worden;

Overwegende dat de Raad van State de stelling van de verwerende partij bijvalt; dat geen acht geslagen wordt op de aanvullende nota;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

4.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker aanvoert dat, indien de bestreden beslissing niet geschorst wordt, zijn reputatie "onherstelbare schade" zal lijden aangezien hij "leeft in een besloten niet-omvangrijke gemeente waar mensen met elkaar in nauw contact staan, de mediatisering dit versterkt hetgeen het noodzakelijk evenwicht verstoort", aangezien "de geruchten die (de straf) heeft veroorzaakt en veroorzaakt zijn positie in het brandweerkorps sterk kan bemoeilijken" en aangezien de straf een hindernis kan zijn wanneer "hij eerstdaags de cursus voor het brevet van officier (...) aanvat en na het behalen van dit brevet (...) geconfronteerd zal worden met de negatieve last van de onregelmatige tuchtstraf bij de nabije bevorderingen en benoemingen";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de vernietiging van de bestreden beslissing een voldoende herstel zal verschaffen voor het moreel nadeel dat de tuchtstraf hem berokkent; dat zij voorts betoogt dat de "mediatisering" van de zaak geheel aan verzoeker en aan zijn vader te wijten is en dat niet aangetoond wordt op welke wijze verzoekers positie binnen het korps bemoeilijkt kan worden noch dat de

tuchtstraf verzoeker zal hinderen bij het volgen van een bevorderingscursus en bij het dingen naar een bevordering;

4.3. Overwegende dat verzoeker zich verzet tegen een beslissing waarbij hem een morele tuchtstraf opgelegd is; dat het moreel nadeel dat hij ondervindt van de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die tuchtstraf in principe wordt goedgemaakt door de vernietiging van de bestreden beslissing;

Overwegende dat verzoeker, om aan te tonen dat dat herstel in zijn geval niet zal volstaan, verwijst naar de beslotenheid van de gemeenschap waarin hij leeft, naar de media-aandacht die zijn zaak gekregen heeft, naar de mogelijke bemoeilijking van zijn positie binnen het brandweerkorps en naar de gevolgen van de beslissing op zijn deelneming aan een bevorderingcursus en op zijn mogelijke bevordering nadien;

Overwegende dat de eerste drie genoemde bijzondere aspecten van het nadeel het bewijs niet inhouden dat de vernietiging van de bestreden beslissing het nadeel niet vermag goed te maken; dat, wat de andere aspecten betreft, verzoeker niet concreet aantoont op welke wijze de opgelopen berisping een hinderpaal vormt voor het volgen van de cursus en voor het behalen van het officierenbrevet; dat hij evenmin concreet uiteenzet welke bevorderingen hij, precies omdat hij een berisping heeft gekregen, riskeert te mislopen;

Overwegende dat het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet concreet wordt aangetoond,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op 2 juni 1900 achtennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier, De voorzitter,

A. TRUYENS. **A. VANDENDRIESSCHE.**